

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy:

352.7 352.001.7

Hely:

50

Idő:

1950

Személy:

Helyszám:

Szerző: *Péner Miklósné*

Cím: *31 újítási javaslatot nyújtottak be a városi házi dolgozóknak januárban*

Forrás: *Fővárosi Napló*

10 3p
(Hely)

1950. 2. 9
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Budapest nyomda NV., Közp. városháza — 1896/50

31 újítási javaslatot nyújtottak be a városi házi dolgozók januárban

Az elmúlt év folyamán az újító mozgalom hatalmas fejlődésen ment keresztül és országos méretű tömegmozgalommá szélesedett.

Az országos mozgalom nyomán kibontakozóban van a Városházán is az újító mozgalom. Ez teszi szükségessé és időszerűvé, hogy foglalkozzunk az újító mozgalom néhány döntő elvi kérdéseivel, kiértékeljük az eddigi eredményeinket, rámutassunk fogyatékoságainkra és megjelöljük az előttünk álló főbb feladatainkat.

Az államosítással a dolgozóknak a termelőeszközökhöz való viszonyában döntő változás történt. A gyárak, az üzemek a tőkés tulajdonból a munkások, az egész dolgozó nép tulajdonává lettek. Pártunk szívós nevelő, felvilágosító munkája nyomán tudatosodott dolgozóinkban, hogy jobb munkájukkal, többtermelésükkel immár maguknak dolgoznak és minden újítás, minden megítárlás saját országukat erősíti.

A Városháza dolgozóiban is a Párt nevelő, felvilágosító munkája nyomán formálódott, alakult a munkához való új viszony.

A városi házi Pártbizottság múlt év szeptember hó 15-én hozott határozata feladatul tűzte ki a jobb és gyorsabb közigazgatás kialakítását, a

bürokrácia elleni harcot és konkrét feladatokat állított eléjük. A Pártbizottság határozatának alapján látta hozzá az ügyosztályok munkaközösségei a bürokrácia leküzdéséhez, a közigazgatás észszerűsítéséhez, az önköltségsökkentéshez. Az ügyosztályok, a hivatalok munkaközösségeiben nem egy kitűnő újítás született meg, anélkül azonban, hogy teroszerűen felhasználtuk volna azt az ösztönző erőt, amit a 11.940/1948. korm. sz. rendelet az újítók jutalmazására vonatkozóan biztosít. Így ritkán kapja meg az újító az öt méltán megillető anyagi és erkölcsi elismerést. Nem népszerűsítettük megfelelően sem az újítót, sem az újítást. Nem egy esetben az újítást elszigetelten, csak egy-egy munkaközösségben hajtották végre. Ez a körülmény gátolta az újító mozgalom kifejlődését. Komolyabb lendületet vett újító mozgalomunk, amikor a múlt hó elején megtartott termelési értekezleten megfelelő anyagi és erkölcsi elismerésben részesítettük újítóinkat, az újítási rendeletek szellemében, amelyek „a legközvetlenebbül kapcsolják össze a dolgozók személyi érdekeit, népi demokráciánk általános államérdekeivel és korlátlan lehetőséget adnak az újító mozgalomnak népi tömegmozgalomként való kibontakozására”. (Idézet a rendelet bevezetéséből.)

Ezt bizonyítja a városi házi újítók januári munkájának kiértékelése.

Ebben a hónapban 31 újítási javaslat érkezett be.

Ebből eddig elbírálásra került 11 javaslat — a többi különböző helyeken még szakértői véleményezésen van. A 11 javaslatból kilencet elfogadott az Újítási Bizottság. A kilenc újítás által várható megtakarítás évi összege 118.329 forint, az újítóknak fizetett díjazás 4588 forint.

Az elért eredményeket azonban még távolról sem lehet kielégítőnek tekinteni, mi még csak a kezdet kezdetén vagyunk. Az újítási mozgalom céltudatos szervezésére és irányítására van szükség. A mozgalom helyes szervezése megköveteli, hogy ügyosztályonként, hivatalonként felkutatassuk a szűk keresztmetszeteket, ahol a meghízódó bürokrácia lelassítja az ügyek intézését, ahol akatologatással telnek értékes munkaórák és dolgozóink, újítóink figyelmét e helyekre irányítva, alakítsuk gyorsabbá, olcsóbbá közigazgatásunkat. Az ügyosztályi, a hivatalvezetők és az ügyosztályi termelési felelősök jó együttműködése, az ügyosztályi, hivatali munkaközösségi értekezletek helyes, megfelelő tartalommal való levezetése sokat eredményezhet ezen a vonalon.

Komoly feladatokat ró ránk az újítók és a kerületi elöljáróságoknál már működő, vagy a jövőben

még kijelölendő újítási megbízottak tapasztalatcseréjének megszervezése, rendszeressé tétele, az újítási rendeletek széleskörű propagálása.

Ezen keresztül elérhetjük, hogy minden dolgozó megérti azt, hogy népi demokráciánk milyen kivételes megbecsülést biztosít az újítóknak. Még alapsabban ki kell aknáznunk az erkölcsi és anyagi ösztönzés különböző formáit, a rendelet keretén belül. Döntő feladatunk, hogy a benyújtott javaslatok minél előbb elbírálásra kerüljenek és, hogy az Újítási Bizottság munkája gyorsabbá váljon. Legyen tisztában minden dolgozó azzal, hova kell javaslatával fordulnia, hogy az — amennyiben arra alkalmas — minél előbb gyakorlati alkalmazásra kerüljön és így népgazdaságunknak és újítóinknak anyagi javát is szolgálja. Még most is gyakran előfordul, hogy újítóink a Fővárosi Naplóhoz, vagy a Rac. Bizottsághoz adják be javaslatukat, sokszor aláírás nélkül. Az Újítási Bizottság munkájának meggyorsítása érdekében legcélszerűbb volna, az eddigi gyakorlattól eltérően — mely gyakorlat egyébként az újítási rendelettel ellenlében is áll — bevezetni azt, hogy az újításokat ne a Termelési Bizottságnál kelljen beadni, ahonnan azok gyakran késve érkeznek át az Újítási Bizottsághoz, hanem közvetlenül az Újítási Bizott-

ság előadóhoz. Ez jelentékenyen meggyorsítaná az újítások elbírálását, ami szintén ösztönzőleg hat a mozgalomra.

Meg kell szerveznünk az újító- és élmunkás-kört is,

amelynek az a feladata, hogy az ügyosztályok munkaközösségei által feltárt szűk keresztmetszetek felszámolásával kollektíven foglalkozzon és a tapasztalatcserét elősegítse. Ha e feladatok megvalósításán keresztül tömegméretűvé fejlesztjük újító mozgalomunkat, ezzel nagymértékben hozzájárulhatunk a jobb, gyorsabb, olcsóbb, bürokrácia mentes közigazgatás megteremtéséhez. Az út, amelyen haladnunk kell, járt út. A szovjet közigazgatás, a szovjet újító mozgalom tapasztalataira támaszkodva, Pártunk vezetésével, nekünk is hozzá kell járulnunk a magunk munkaterületén a szocializmus építéséhez.

Péner Miklósné